

DE REIS VAN BOOTSMAN KLABBERDOS EN ZIJN VRIEND DE SERGEANT-SCHRIJVER OM EEN ERFENIS TE HALEN.

DOOR

A. WERUMÉUS BUNING.

De sergeant-schrijver Hazelhoff en bootsman Klabberdos waren al van oudsher dikke vrienden, het lag dus voor de hand, dat de bootsman den sergeant-schrijver uitnoodigde om hem op zijne reis te vergezellen, toen er plotseling bericht kwam aan boord van de Tromp, dat de tante van den bootsman aan eene sleepende ziekte was overleden.

Jaren lang had men dit einde voorzien. Toch kwam het nog onverwachts.

De bootsman had al dikwijls tegen den sergeant gezegd: „ik heb nog „een tante van mijn moeders kant, en die heeft nog al wat geld van haar „eigen, en als die komt te sterven, dan zal je eens een grap beleven, dan „gaan we met z'n beiden de erfenis halen. 't Is een vrouw van een manhaf- „tige natuur en ik mag haar voor mijn oogen niet zien, maar als ze dood „is heeft ze niks meer te vertellen, en ik ben zooveel als haar eenigste „erfgenaam, want een testament durft ze niet te maken; dan is ze bang dat „ze dood gaat. Dat heeft ze me zelf verteld, indertijd.

„Zoo, zei ik toen tegen haar, dan 'hoef ik verder ook geen complimen- „ten met je te maken. Ik groet je.

„Och, er zat wel een goed hart in, maar ze had soms van die japanee- „sche kuren over zich, — en dan zei ik altoos maar: je moest eens een „poosje bij ons aan boord komen.

„Zoo, zei ze, wat dan?

„Nu, dan zou ik je eens laten zien, hoe lang of een eind touw is van z'n „eigen, als je 't behoorlijk uitrekt.

„Neefke, zei ze dan tegen me, weet je wel dat je mijn erfgenaam bent?

„Ja, zei ik, dat weet ik wel, maar daarom wil ik toch zeggen wat ik wil, „en als ze dat wat meer deden hier, dan zou je wel anders worden. Maar „je hebt allemaal van dat gladharige volk om je heen . . . . Kijk, jij bent eigenlijk „zoo'n soort van een vrouwspersoon, dat je hadden bijtijds moeten trouwen.

„Och neefke, zei ze, met een zachte, plezierige stem. (Ja, dat vond ze wel aardig) — Och neefke.

„Ja, zei ik, maar dan had je een kerel moeten hebben, die je iederen dag be- „hoorlijk de almanak liet lezen, met een bladwijzer van driestrengs je weet wel.

„Nu, dat vond ze niks plezierig, en, na dien tijd ben ik er ook niet weer „geweest, maar ik heb toch idee, dat ik haar erfenis krijg, omdat ze geen „testament durft te maken, omdat ze bang is, dat ze dan dood gaat.”